

Պանիում — Թիվ երկրորդ

Հարավի թագավորի վերելքն ու անկումը

Jeff Pippenger

2025-02-27

Վերջին հոդվածն ավարտեցինք՝ գրելով. «10–15 համարները ներկայացնում են երեք պատվիրակված պատերազմներ, որոնք իրականացվում են հյուսիսի թագավորի՝ պապական իշխանության կողմից, 1989 թվականից մինչև կիրակնօրյա օրերը»: Այս երեք պատվիրակված պատերազմները սկսվում են 40-րդ համարում Միացյալ Նահանգների նույնականացմամբ որպես «կառքեր, նավեր և ձիավորներ»:

Հաջորդ փոխանորդական պատերազմը, որ ներկայացված է 11-րդ համարով և իր պատմական կատարմամբ՝ Ք.ա. 217 թվականին Ռաֆիայի ճակատամարտում, տեղի ունեցավ Եգիպտոսի հարավային թագավոր Պտղոմեոս Դ Փիլոպատորի և Սելևկյան կայսրության Անտիոքոս Մեծի, որ կոչվում էր նաև Անտիոքոս Մագնուս, միջև: Անտիոքոսը կատարել էր 10-րդ համարը, երբ իր հյուսիսային թագավորության պարտության և տիրությունների կորստի դիմաց հատուցեց Եգիպտոսին՝ վերանվաճելով ամբողջ այն տարածքները, որոնք հարավային թագավորությունը նախկինում խլել էր իր թագավորությունից: Նա այդպես արեց, սակայն կանգ առավ Եգիպտոսի սահմանի մոտ՝ այսպիսով կատարելով 10-րդ համարը և նախապատկերելով 1989 թվականը:

Բայց նրա որդիները պիտի գրգռվեն և պիտի հավաքեն մեծ զորքերի բազմություն. և նրանցից մեկը անշուշտ պիտի գա, պիտի հեղեղի ու անցնի. ապա պիտի վերադառնա և պիտի գրգռվի մինչև իսկ իր ամբողջը: Դանիել 11:10.

Երկրորդ միջնորդային պատերազմը Ռաֆիայի ճակատամարտն էր: Ռաֆիա նշանակում է սահմանամերձ երկիր: Այդ մարտադաշտը նշում է այն կետը, որտեղ Անտիոքոսը դադարեցրել էր համար 10-ի իր նախորդ արշավանքը: Երեք միջնորդային պատերազմները կառավարվում են ճշմարտությամբ, այն իմաստով, որ առաջին միջնորդային պատերազմը համընկնում է վերջին միջնորդային պատերազմի հետ: Բոլոր երեք պատերազմները՝ համարներ 10, 11, ապա նաև համարներ 13–15-ի երրորդ պատերազմը, իրենց սկզբնական կատարման մեջ մղվում են նույն պատմական անձի կողմից: Անտիոքոս Մագնուսը ներկա է երեք ճակատամարտերից յուրաքանչյուրում՝ մարգարեապես կապելով դրանք միասնական մի շղթայի մեջ: Անտիոքոսը հաղթում է առաջին և վերջին ճակատամարտերում, բայց ոչ միջինում, որտեղ հարավի թագավորն է հաղթանակ տանում:

Ինչպես Ռաֆիան նշանակում է սահմանային երկիր, այնպես էլ՝ Ուկրաինան: Երկրորդ փոխանորդական պատերազմը, որ առաջին անգամ կատարվեց Ռաֆիայի ճակատամարտով, այժմ կատարվում է ուկրաինական պատերազմում: Վլադիմիր Պուտինը հարավի թագավորն է՝ հարավի առաջին արդի թագավորի՝ Վլադիմիր Լենինի մարգարեական ժառանգորդը: Պուտինը բազմիցս հայտարարել է, որ Ռուսաստանի

արձագանքը Ուկրաինային հիմնված է վիճարկվող մի համաձայնության վրա, ըստ որի՝ Գերմանիայի վերամիավորումից հետո ՆԱՏՕ-ն այլևս չէր ընդարձակվելու դեպի նախկին ԽՍՀՄ-ի տարածք: Պուտինի դրդապատճառը հայելու պես արտացոլում է Պտղոմեոսի դրդապատճառը 5–9 համարներում և Նապոլեոնի դրդապատճառը 1797 թվականին: Այս երեք հարավային թագավորներն էլ իրենց գործողությունները հյուսիսի թագավորի դեմ արդարացնում են խախտված դաշնագրի հիման վրա:

Եսայիա 23-ի համաձայն՝ Տյուրոսի պոռնիկը, որ ներկայացնում է պապական իշխանությունը, պիտի մոռացվեր յոթանասուն տարի՝ ինչպես մեկ թագավորի օրերը, մի ժամանակահատված, որ բազմիցս ցույց է տրված որպես այն ժամանակը, երբ աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորությունը՝ Հայտնություն 13-ի երկրի գազանը (Ամերիկայի Միացյալ Նահանգները), իշխում է:

Եվ պիտի լինի այն օրը, որ Տյուրոսը պիտի մոռացվի յոթանասուն տարի՝ մեկ թագավորի օրերի չափով. յոթանասուն տարվա վերջում Տյուրոսը պիտի երգի պոռնիկի պես: Առ ար փը, շրջիր քաղաքով, ո՛վ մոռացված պոռնիկ, քաղցր եղանակ հանիր, շատ երգեր երգիր, որպեսզի քեզ հիշեն: Եվ պիտի լինի յոթանասուն տարվա վերջում, որ Տերը պիտի այցելի Տյուրոսին, և նա պիտի վերադառնա իր վարձքին ու պիտի պոռնկանա երկրի երեսի վրա եղող աշխարհի բոլոր թագավորությունների հետ: Եսայիա 23:15–17:

Խորհրդանշական յոթանասունամյա ժամանակահատվածը ձգվում է 1798 թվականից մինչև կիրակնօրյա օրենքը, որն այն պատմությունն է, որ ներկայացված է 40-րդ համարով: Միայն յոթանասուն տարիների ավարտին, կամ կիրակնօրյա օրենքի մոտենալուն, պոռնիկը վերստին է հայտնվում: Այս պատճառով 10–15 համարներում հիշված երեք ճակատամարտերի պատերազմը վարվում է պապական իշխանության մի փոխանորդի միջոցով, որովհետև այդ ժամանակահատվածում նա մարգարեաբար մոռացված է:

Առաջին և վերջին միջնորդավորված պատերազմներում հյուսիսի թագավորը հաղթում է հարավի թագավորին: Միջին պատերազմում հարավի թագավորն է հաղթում հյուսիսի թագավորին: Ռաֆիայի ճակատամարտը 11-րդ համարի սկզբնական պատմական կատարումն էր, և այդ համարը ու դրանց պատմական կատարումը կազմում են երկու վկաներ, որոնք պետք է համադրվեն պապական Հռոմի երեքուկես մարգարեական օրերի իշխանության զուգահեռ հատվածների հետ: Այսպիսով, Դանիել 11-ի ներսում գտնվող Սուրբ Գրքի երկու հատվածներ՝ իրենց պատմական կատարումներով հանդերձ, ներկայացնում են 11-րդ համարի սահմանային երկրի ճակատամարտի մարգարեական բնութագրերը, որն առաջին անգամ կատարվեց Ռաֆիայի ճակատամարտում, ապա կրկին՝ վախճանի ժամանակ՝ 1798 թվականին:

Վկայության այս տողերը հաստատում են, որ Վլադիմիր Պուտինը ժամանակակից հարավի թագավորի վերջին Վլադիմիրն է: «Վլադիմիր» անունը հաճախ սահմանվում է որպես «աշխարհի տիրակալ», սակայն *mir* բառը ճիշտ կերպով նշանակում է նաև «համայնք»: Այսպիսով, Վլադիմիր նշանակում է «համայնքի տիրակալ» կամ «կոմունիզմի տիրակալ»: Պուտինը Ուկրաինայի հետ իր ներգրավվածությունը

ներկայացնում է որպես հիմնված խախտված համաձայնության վրա, որը վերաբերում էր իր մտահոգություններին՝ կապված ՆԱՏՕ-ի ներթափանցման հետ այն սահմաններից այն կողմ, որոնք համաձայնեցվել էին Գերմանիայի միավորումից հետո: Պուտինի ուղղվածությունը նույնքան կենտրոնացած է ՆԱՏՕ-ի և ԵՄ-ի դեմ, որքան Ջեյենսկու և Ուկրաինայի դեմ: Այն տարածքների վրա ՆԱՏՕ-ի և ԵՄ-ի ներթափանցումը, որոնց վերաբերյալ Պուտինը պնդում է, թե դրանք պետք է մնային ՆԱՏՕ-ից գերծ, զուգահեռվում է Պտղոմեոսի ցասմանը, երբ Սելևկյան թագավորը եգիպտացի արքայադուստր հարսին մի կողմ դրեց իր նախկին կնոջ համար: Այդ խախտված դաշինքը մատնանշում էր 1797 թվականի խախտված Տոլենտինոյի դաշնագիրը: Դանիել 11-ում, երբ հարավի թագավորը հաղթում է հյուսիսի թագավորին, դա ներառում է խախտված դաշնագիր:

Այս խախտված դաշինքը վերաբերում է այն բանին, որ Եվրոպական միությունը չցանկացավ սահմանափակել ՆԱՏՕ-ի ընդարձակումը իր սահմաններից այն կողմ, երբ Գերմանիան վերամիավորվեց: Այս իմաստով Պուտինը՝ հարավի թագավորը, պայքարի մեջ է հյուսիսի թագավորի դեմ, որը ներկայացված է իր միջնորդավորված ուժի միջոցով: Ինչպես Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի նացիստները միջնորդավորված ուժ էին Կաթոլիկ եկեղեցու համար, այնպես էլ Ուկրաինայի նացիստները դառնում են 10–15 համարների երկրորդ միջնորդավորված պատերազմի խորհրդանիշը: Երեք համաշխարհային պատերազմներ և երեք միջնորդավորված պատերազմներ, և երկու գծերում էլ նացիստները միջին հակամարտության ընթացքում Կաթոլիկ եկեղեցու միջնորդ ներկայացուցիչն են:

Այս միջնորդավորված պատերազմների երեք սկզբնական պատմական կատարման մեջ Անտիոքոս Մագնուսը ներկա էր յուրաքանչյուր ճակատամարտում: Բազմիցս ցույց է տրվել, թե ինչպես «Անտիոքոս» անվան ստուգաբանությունն ու հյուսիսի թագավորի՝ Սելևկյան թագավորության հետ կապված խորհրդանշաբանությունը նույնացնում են Անտիոքոսին որպես նեոի՝ Հռոմի պապի, խորհրդանիշ: Սակայն երեք միջնորդավորված պատերազմների պատմության մեջ Տյուրոսի պոռնիկը մոռացվում է, ուստի «Անտիոքոս» անվան մեջ ներկայացված «պապի» խորհրդանիշը նշանակում է նրա միջնորդավորված ուժը: Առաջին և վերջին ճակատամարտերում հենց Միացյալ Նահանգներն է բացեիքաց կատարում Հռոմի հանձնարարությունները: 11-րդ խոսքում միջնորդավորված ուժը Ուկրաինայի նացիզմն է, բայց Ջեյենսկիին պատերազմում հենարան տվողը եղել և դեռևս մնում են Միացյալ Նահանգների նավերն ու մարտակառքերը: Երկրորդ միջնորդավորված պատերազմի արտաքին մակերևույթում Միացյալ Նահանգները ծածկված է, ինչպես նաև պապը՝ Եսայիա 23-ի յոթանասուն տարիների ընթացքում: Միացյալ Նահանգները ծածկված է հենց այն պատմության մեջ, որտեղ զարգացնում է գազանի բոլոր հատկանիշները, և դա մարգարեականորեն համապատասխանում է այն բանին, որ երկրորդ միջնորդավորված պատերազմի սկսվելուց հետո Միացյալ Նահանգները մթազնվում է Ուկրաինայի նացիզմի միջնորդավորված ուժով, թեև մինչև նրանց կործանումը Ուկրաինային հենարան տվողը շարունակում է մնալ երկրի գազանի ռազմական և տնտեսական հզորությունը:

Երբ հարավի թագավորը գնաց Բաբելոն և հյուսիսի թագավորին գերության տարավ, և նաև երբ գեներալ Բերթինը պապին գերության տարավ, նա ուղիղ մտավ Վատիկան՝ ակնարկելով, որ ուկրաինական պատերազմը կավարտվի Պուտինի հաղթանակով այնպիսի մի պահին, երբ Ուկրաինայի կողմից ամեն դիմադրություն վերացված կլինի: Այն թագավորությունը, որ Պուտինը գրավեց, Բաբելոնն էր, իսկ այն թագավորությունը, որ Նապոլեոնը գրավեց, հոգևոր Բաբելոնն էր: Այսպիսով, Ջելենսկու թագավորությունը ներկայացված է այն հպատակներով, որոնք նրան աջակցություն են ցույց տալիս: Այժմ, երբ Թրամփը հետ է վերցրել երկրի գազանի կառքերի, հեծյալների և նավերի աջակցությունը, Ուկրաինայի աջակցությունն է ԵՄ-ը՝ հենց այն խումբը, որը չի կամենացել ունկնդրել Պուտինի պնդումները ՆԱՏՕ-ի ներթափանցման վերաբերյալ խախտված պայմանագրի մասին:

ԵՄ-ի եվրոկրատներին առաջնորդող փիլիսոփայությունը «Գրինփիս» շարժումն է: Այս պատճառով Ջելենսկի նշանակում է «կանաչ»: Ջելենսկին ԵՄ-ի պատերազմատենչների խորհրդանշական ղեկավարն է, որոնք առաջնորդվում են բնապահպանության հիմար գլոբալ օրակարգով: Երբ Ուկրաինայի պատերազմը ավարտվի, Պուտինը կտոնի ոչ միայն Ուկրաինայի, այլև ամբողջ ԵՄ-ի և ՆԱՏՕ-ի նկատմամբ տարած հաղթանակը:

Ուստի երեք վստահված պատերազմները կրում են ճշմարտության կնիքը: Առաջին և վերջին վստահված պատերազմներում հարավի արքան պարտության է մատնվում Հայտնություն տասներեքի ծովի գազանի և երկրի գազանի միջև դաշինքի միջոցով: Սկզբում հյուսիսի արքայի հաղթանակը իրականություն դարձավ պահպանողական, Վատիկան I-ի պապի հետ դաշինքի միջոցով, որը կաթոլիկության ավանդադրույցում՝ Ֆատիմայի գաղտնիքների համատեքստում, սպիտակ կամ բարի պապն է: Ներկայիս պապը, որը, այս տողերը գրելիս, մահամերձ է, Վատիկան II-ի, ազատական պապ է, որը Ֆատիմայի գաղտնիքների համատեքստում սև կամ վատ պապն է:

Տասնչորսերորդ համարը ցույց է տալիս, որ երբ «քո ժողովրդի ավագակները», որոնք բարձրացնում են իրենց և ընկնում, մուտք են գործում մարգարեական պատմության մեջ, տեսիլքը հաստատվում է: Մ.թ.ա. 200 թվականին Պանիումի ճակատամարտում տասներեքից տասնհինգ համարների կատարման ժամանակ հեթանոսական Հռոմը ներգրավվեց հենց այդ ճակատամարտին վերաբերող խնդիրների մեջ: Պանիումի ճակատամարտին վերաբերող երեք համարներում տասնչորսերորդ համարը ցույց է տալիս, որ տեսիլքը հաստատվում է Հռոմի կողմից:

Պանիումի ճակատամարտի պատմության մեջ պահպանողական, Վատիկան I-ի սպիտակ պապը կմիանա իր ուժերը Ռեյգանի ժամանակաշրջանում սկսված ութ նախագահներից վերջինի հետ, որը նախկինում դաշինք էր կազմել պահպանողական Վատիկան I-ի պապի հետ: Նրանք այդպես վարվեցին 1989 թվականին՝ նախկին ԽՍՀՄ-ը տապալելու համար, և վերջում նույնն անում են՝ հենց այդ թագավորության վերջին իշխողին տապալելու համար:

Ռեյգանի տարիներին և Հովհաննես Պողոս II պապի ու ԱՄՆ-ի դաշինքի պայմաններում Հովհաննես Պողոս II-ը սկսեց հավատալ, թե ինքը Ֆաթիմայի

մարգարեությունների բարի պապն է: Այդ համոզմամբ մղված՝ նա սկսեց շրջագայել աշխարհով մեկ՝ առաջ մղելու այն, ինչ ինքն ընկալում էր որպես Ֆաթիմայի կանխագուշակումների կատարման իրագործում: Այդպիսով նա դարձավ պատմության մեջ ամենաշատ ճանապարհորդած պապը, ինչպես նաև բոլոր ժամանակների ամենաճանաչված պապը, մինչ իրագործում էր Հայտնություն տասներեքի այն կանխատեսումը, թե պիտի գա մի ժամանակ, երբ ամբողջ աշխարհը պիտի զարմանա գազանի հետևից: Հովհաննես Պողոս II պապի հանրային կերպարը բնորոշում է պահպանողական Վատիկան I-ի պապին, որը դաշինքի մեջ է մտնում ԱՄՆ-ի վերջին նախագահի հետ:

Ուստի Ռեյգանի ժամանակակից պապի մարգարեական բնութագրիչներից մեկն այն է, որ կա մի կետ, որտեղ նրա հանրային կերպարը նշանավորվում է որպես ուղենիշ: Այդ նշանը գտնվում է տասնչորսերորդ համարում, երբ քո ժողովրդի ավագակները հաստատում են տեսիլքը: Հովհաննես Պողոս II պապը կատարում է այն մարգարեական բնութագիրը, ըստ որի նա այն պապն է, որի հետևից զարմանքով ընթացավ ամբողջ աշխարհը, և այսպիսով մատնանշում է դեպի ապագա՝ վերջին ժամանակների պահպանողական Վատիկան I-ի պապին, որը դաշինքի մեջ է մտնում Թրամփի հետ: Երբ դա տեղի է ունենում, տեսիլքը հաստատվում է, և այն, ինչը հաստատում է տեսիլքը, այն է, որ պապը ներառում է ինքն իրեն Պանիումի և մ.թ.ա. 200 թվականի պատմության մեջ:

Ութ նախագահների սկզբնավորումը պատկերում է ութ նախագահների ավարտը, և տասնվեցերորդ համարի Կիրակնօրյա օրենքից անմիջապես առաջ մոռացված Տյուրոսի պոռնիկը վերադառնում է բաց պատմության ասպարեզ՝ դաշինք կազմելով Ռեյգանի համարժեքի՝ Դոնալդ Թրամփի հետ: Միասին, ինչպես ներկայացված է Անտիոքոսի և Մակեդոնիայի Փիլիպպոսի դաշինքով, նրանք կործանում են հարավային թագավորության վերջին սերնդին, ինչպես ներկայացված է մանուկ թագավոր Պտղոմեոսով: Սուրբ Գրքի մարգարեության մեջ մանուկը վերջին սերնդի խորհրդանիշ է, և Ուկրաինայի պատերազմից հետո Պուտինը կրկնի հարավի թագավորների պատմությունը, որոնք ռազմական հաղթանակներից բարձրացվում են և մոլորվում եկեղեցու և պետության բնույթի մի որևէ երկրնորանքի մեջ:

Այսպես, տասներորդ համարը, որը ներկայացնում է 1989 թվականը և առաջին միջնորդավորված պատերազմը, սկիզբն է, կամ երբայական այբուբենի առաջին տառը: Տասնմեկերորդ համարում հիշատակված Ռաֆիայի ճակատամարտը, որը ներկայացնում է Ուկրաինայի պատերազմը, երբայական այբուբենի տասներեքերորդ տառն է: 13 թիվը ապստամբության խորհրդանիշ է, և Ուկրաինական պատերազմում միջնորդավորված բանակը նացիստներն են՝ ժամանակակից աշխարհի ապստամբության գերագույն խորհրդանիշը: Պանիումը երբայական այբուբենի վերջին տառն է, որը կազմված է քսաներկու տառերից: Այսպիսով, «ճշմարտություն» երբայական բառը, որը կազմվում է այբուբենի առաջին, տասներեքերորդ և քսաներկուերորդ տառերը միավորելով՝ կազմելու երբայական «ճշմարտություն» բառը, նույնացնում է այս երեք միջնորդավորված պատերազմների կառուցվածքը որպես

ճշմարտություն: Եբրայական այբուբենի քսաներկուերորդ և վերջին տառը աստվածայնության՝ մարդկության հետ միավորվելու խորհրդանիշ է, և մոտ ապագայում Պանիումի ճակատամարտի իրականացումը տեղի է ունենում Թրամփի նախագահության ընթացքում: Թրամփը երկու ժամկետ պաշտոնավարած քսաներկուերորդ նախագահն է:

Պանիումը կրկնակի վկայություն ունի երկակի դաշինքի մասին, և երկու հիշատակումներում էլ դաշինքը ներկայացնում է երկու կողմերի միջև հիերարխիկ հարաբերություն մատնանշող միություն: Փիլիպպոսի և Անտիոքոսի միջև դաշինքը ռազմավարական էր՝ նպատակ ունենալով հակակշռել արևելյան Միջերկրականում Պտղոմեոսյան և հռոմեական ազդեցությանը: Սակայն նրանց համագործակցությունը կենտրոնացած չէր հենց Պանիումի ճակատամարտի վրա. Անտիոքոսն այս արշավը վարեց ինքնուրույն՝ առանց Փիլիպպոսի ուղղակի ռազմական մասնակցության: Փիլիպպոսի դերը առավել անուղղակի էր. նա քաղաքական և ռազմավարական աջակցություն էր ցուցաբերում՝ Հունաստանում և Էգեյան տարածքում կապելով հռոմեական և պտղոմեոսյան դաշնակիցներին, ինչի շնորհիվ Անտիոքոսը կարողանում էր կենտրոնանալ Կոելե-Սիրիայի վրա: Պատմաբանները բոլորը փաստում են, որ դաշինքում առավել հզորն Անտիոքոսն էր, և որ հենց միայն Անտիոքոսն էր, որ իրականում մղեց այդ ճակատամարտը: Նրանց դաշինքը վերաբերում էր Ալեքսանդրի նախկին թագավորության հետ կապված ավելի լայն տարածաշրջանին: Ուստի դաշինքն ունի գերագույն առաջնորդ և ավելի փոքր ենթակա, ինչպես ներկայացված է Կեսարիա-Փիլիպպի անունով՝ այն անունով, որով Պանիումն էր կոչվում, երբ Քրիստոսը քայլում էր մարդկանց մեջ: Այսպիսով, Կեսարիա-Փիլիպպին համընկնում է Անտիոքոսի և Փիլիպպոսի հետ, որովհետև դաշինքում Կեսարն էր առավել հզորը, ինչպես խորհրդանշված է և՛ Կեսար Օգոստոսով, և՛ չորրորդապետ Հերովդես Փիլիպպոսով:

«Քառապետ» բառը նշանակում է մեկ չորրորդի վրա իշխող: Կեսարը իշխում էր ամբողջ թագավորության վրա, իսկ Փիլիպպոսը իշխում էր մի տարածքի մեկ չորրորդի վրա, և այդպիսով Փիլիպպոսի խորհրդանիշը դրվում է ենթակայական հարաբերության մեջ Պանիումի և Կեսարիա-Փիլիպպոսի դաշինքներում: Հերովդես Փիլիպպոսի մեջ մենք տեսնում ենք երկու արյունակցական գծերի խորհրդանիշը, որոնք երկուսն էլ Աստծու հետ խախտված ուխտային հարաբերության խորհրդանիշներ են: Մենք նաև տեսնում ենք Ալեքսանդրի թագավորության՝ չորս մասերի, կամ չորս քառապետությունների բաժանման մեկ չորրորդի արձագանքները: Փիլիպպոս նշանակում է ձիեր սիրող:

Պանիումի ճակատամարտում, որը կկատարվի ուկրաինական պատերազմի ավարտին, Անտիոքոս Մեծը՝ Միացյալ Նահանգները, կհաղթի Ռուսաստանին և դաշինքի մեջ կմտնի Փիլիպպոսի կողմից ներկայացված ավելի փոքր դերակատարի հետ: Այդ փոքր դերակատարը ներգրավված կլինի, սակայն ոչ անմիջականորեն՝ ճակատամարտի մեջ: Ճակատամարտը կլինի ԱՄՆ-ի և Պուտինի միջև՝ ըստ ամենայնի անմիջականորեն կապված Պուտինի գրգռվածությունից և հպարտությունից ծնված կրոնական մի վեճի հետ, ինչպես պատկերված է թե՛ Պտղոմեոս IV Ֆիլոպատորի

կողմից Ռաֆիայի ճակատամարտից հետո, թե՛ Հուդայի արքա Օզիայի միջոցով: Պտղոմեոսն ու Օզիան հարավային թագավորներ էին, որոնց ռազմական հաջողությունը հպարտության էր բարձրացրել, և որոնք այնուհետև ցանկացան ձեռնարկել մի սրբազան գործ, որը պետք է կատարվեր միայն քահանաների կողմից: Օզիան իր այդ փորձերի համար բորոտություն ստացավ, իսկ Պտղոմեոսը, զայրույթի մեջ, Ալեքսանդրիայում կոտորեց 50,000 հրեաների:

Տասներեքերորդ համարը նույնացնում է ճակատամարտը համայնքի արդի թագավորի, այսինքն՝ կոմունիզմի, վերջնական սերնդի՝ Վլադիմիր Պուտինի Ռուսաստանի և ԱՄՆ-ի միջև: Թրամփը հաղթում է այդ ճակատամարտում, սակայն դա անում է թագավորության չորրորդ մասից եղած մի դաշնակցի հետ, որը, սակայն, իրականում ճակատամարտի վայրում չէ: Մենք մոտ ենք տասնմեկերորդ համարի ավարտին, ինչպես վկայում են ներկայիս իրադարձությունները: Պուտինը հաղթանակ կտանի Ուկրաինայի նկատմամբ, ինչպես ներկայացված է Ռաֆիայով: Այնուհետև կսկսվի նրա աստիճանական անկումը, ինչպես ներկայացված է նրանով, որ Օզիան մինչև իր մահը, բորոտության պատճառով, դրվում է մի տան մեջ: Ք.ա. 217 թվականին Ռաֆիայի մոտ իր հաղթանակից հետո Պտղոմեոս IV Ֆիլոպատորի գահակալությունը վատթարացավ կռուպցիայի, շռայլության և անագնիվ խորհրդականներից կախված լինելու պատճառով: Նա մահացավ Ք.ա. 204 թվականին՝ հավանաբար սպանված կամ թունավորված իր նախարարներ Մոսիբիոսի և Ագաթոկլեսի կողմից՝ իր երիտասարդ որդու՝ Պտղոմեոս V-ի համար իշխանությունն ապահովելու դավադրության շրջանակում: Այս խռովալից վախճանը արտացոլում է անկայունությունն ու խարդավանքը, որոնք սովորական էին հելլենիստական արքունիքներում, և նշանավորում է Պտղոմեոսյան Եգիպտոսի անկման մեջ նշանակալի շրջադարձային մի պահ:

Ալեքսանդրի մահվանը հաջորդած աշխարհի գերիշխանության համար մղվող պայքարում տեղի ունեցած բառացի իրագործումներով նախատիպավորված հարավի թագավորի հոգևոր իրագործման բնութագրերից մեկը «հեղափոխությունն» է: Ֆրանսիան դառնում է հարավի հոգևոր թագավորը՝ Ֆրանսիական հեղափոխության ժամանակաշրջանում: Հարավի ժամանակակից թագավորը՝ Ռուսաստանը, ծնվեց Ռուսական հեղափոխության մեջ: Այն փիլիսոփայությունը, որ ներկայացվեց Ֆրանսիական հեղափոխության մեջ և հասունացավ Ֆրանսիական հեղափոխության անարխիայից մինչև Սովետական հեղափոխության կոմունիզմը, հարավի թագավորի բնութագրերից մեկն է: Կոմունիզմը հեղափոխությունների միջոցով տարածվեց ամբողջ աշխարհով:

Ժամանակակից ժամանակներում ԿՀՎ-ն, օգտագործելով ոչ կառավարական գործակալություններ, աշխատել է տապալելու ազգեր ամբողջ աշխարհում, և այն քայլ առ քայլ ծրագրիր, որը նրանք բազմիցս կիրառել են, այն է, ինչ կոչվում է գունավոր հեղափոխություններ: Հարավի թագավորը վիշապային իշխանություն է, և գլոբալիստներն էլ նույնպես վիշապային իշխանությունն են, իսկ ԿՀՎ-ի գունավոր հեղափոխությունները վիշապային իշխանության նշաններ են: Ֆրանսիայի

պատմությունը՝ որպես հարավի հոգևոր թագավորի, ունի յուրահատուկ պատմություն, որը նշանավորում է մարգարեության այդ առանձնահատուկ գծի եզրակացությունը:

Այդ եզրակացությունը ներկայացված է Նապոլեոնով: Ֆրանսիական հեղափոխությունը նշանավորում է Ֆրանսիայի՝ որպես հարավի թագավորի, սկիզբը, իսկ Նապոլեոնը նշանավորում է դրա վախճանը: Պատմաբանները մատնանշում են քայլերի մի շարք, որոնք Նապոլեոնին հասցրին իր Վաթերլոոյին՝ այդպիսով ցույց տալով առաջին հոգևոր հարավի թագավորի աստիճանական վախճանը, ի հակադրություն Բաբելոնի և Բելշացարի, որոնք ընկճվեցին մի գիշերվա մեջ: Ժամանակակից հարավի թագավորի առաջին Վլադիմիրը՝ Վլադիմիր Լենինը, մահացավ երկու տարվա ընթացքում՝ կաթվածների մի շարքից: Ոմանք ենթադրում են, թե Հովսեփ Ստալինը թունավորել է նրան, ճիշտ ինչպես ոմանք ենթադրում են, թե Պողոմեոս IV-ը թունավորվել է իր խորհրդականների կողմից: Ժամանակակից հարավի թագավորի վախճանը, ինչպես ներկայացված է Խորհրդային Միությամբ, նույնպես իրականացվեց հեղափոխությամբ:

ԽՍՀՄ-ի կործանմանը նպաստած Մոսկվայի բողոքը 1991 թվականի օգոստոսյան հեղաշրջման (1991 թ. օգոստոսի 19–21) ընթացքում տեղի ունեցած զանգվածային հանրային դիմադրությունն էր: Այս իրադարձությունը, որը կենտրոնացած էր Սպիտակ տան պաշտպանության և Բորիս Ելցինի առաջնորդության շուրջ, անմիջականորեն խաթարեց սովետական կոշտ գծի կողմնակիցներին, բացահայտեց վարչակարգի փխրունությունը և արագացրեց ԽՍՀՄ-ի փլուզումը: Թեև Մոսկվայում ավելի վաղ բողոքները (օր.՝ 1987–1990) և Բալթյան ուղին (1989) կուտակում էին թափը, 1991 թվականի օգոստոսյան բողոքներն էին Մոսկվայում եղած վճռական շրջադարձային կետը, որը հանգեցրեց Խորհրդային Միության լուծարմանը մինչև 1991 թվականի ավարտը: Ռուսաստանի՝ որպես հարավի թագավորի սկիզբն սկսվում և ավարտվում է հեղափոխությամբ: ԽՍՀՄ-ի ավարտը թագավորության աստիճանական քայքայում էր, ինչպես եղավ նաև Պողոմեոսի, Ոգիայի, Նապոլեոնի և նույնիսկ Վլադիմիր Լենինի պարագայում: Պուտինի ավարտն էլ աստիճանական անկում է, որը սկսվում է հենց որ Ուկրաինայի պատերազմն ավարտվում է: Նրա վերջը վրա է հասնում Պանիումի ճակատամարտում, երբ Միացյալ Նահանգները վերահսկողություն է ստանձնում թագավորության վրա՝ միաժամանակ ստանալով աջակցություն մի դաշնակցից, որն իրականում ներկա չէ ճակատամարտին:

Մենք այս մտքերը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում: